

אור דוד

פרשת שבוע	כניסת שבת	יציאת שבת	גיליון מספר	מוקדש לע"ה הבה"ח דוד צברדלינג ז"ל בן שלמה זלמן ושושנה נעמי הי"ד
פי תבוא	ירושלים 18:23 יבנה 18:40 מצפה רמון 18:34	ירושלים 19:34 יבנה 19:36 מצפה רמון 19:43	115	

אורות הפרשה – הרב נאור מאיר גנון שליט"א.

הרב קוק זצ"ל בספרו "אורות התשובה" פרק ח' סעיף א' כותב כך: "המכאוב שמרגישים ברעיון התשובה, בראשית זריחתו, הוא בא מפני הנתוקים שחלקי הנפש הרעים, שאין להם תקנה כל זמן שהם מחוברים בחטיבה אחת באורגניות הנפשית, מקלקלים את כל הנפש ופוגמים אותה, ועל ידי התשובה הם הולכים וניתקים ונעקרים, מעצמיות הנפש היסודית בעיקרה. וכל נתוק מביא כאב, ככאב של עקירת אברים המקולקלים וכריתתם מטעם הרפואה. ואלו הם היסורים היותר פנימיים, שעל ידם ובהם האדם יוצא לחרות מהעבדות החשוכה של חטאיו ונטיותיו השפלות ותוצאותיהם המרות. "מקל וחומר משן ועין שעבד יוצא בהן לחרות", "אשרי הגבר אשר תיסרנו י-ה ומתורתך תלמדנו". הרב זצ"ל אומר כאן שהנפש כמו הגוף היא חטיבה אחת ולכן יש השפעה של תכונות רעות על הנפש כולה אף על צדדיה החיוביים. לכן כשאדם חוזר בתשובה ממעשיו הרעים וחודל מלעשותם הוא מרגיש צער וכאב כמו הכאב של כריתת איבר, אך צריך לזכור שהכריתה הזאת של האיבר החולה (המעשים הרעים) הכרחית בשביל הבריאות. כמו עבד שנפגע בגופו ובעקבות כך יוצא לחירות כך האדם שנפרד מהרגליו הרעים ומתייסר מעזיבתם יוצא לחופשי. שנזכה לזכור בתוך הקושי והצער בתהליך התשובה שזהו צער טוב! צער הנובע מהריפוי שלנו. נחתום בברכה: "השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך". אוהב אתכם! שבת שלום!:-)

תובנות הפרשה – הרב אהרון לוי שליט"א.

- צדקה מצילה ממוות, אך הזהירות בכבודם של עניים חשובה לא פחות.
- למי שיודע להגיד תודה, שמחים לתת מתנות.
- אין לך אדם בעולם שלא ניתנה לו הזדמנות לדעת את האמת.
- האדם אינו נדון על חטאים שחטא מתוך צער ומצוקה, הוא נדון על שהגיע לידי מצוקה שגרמה לו לחטוא.
- מדרגתו הרוחנית של האדם משפיעה על איכות החי, הצומח והדומם שבדורו, לטוב ולמוטב.
- סעיף ה' הוא ההוכחה להשגחת השם יתברך.
- אם האדם זוכה הוא מגלה את ההשגחה מתוך השפע, ואם לא זכה, הוא יגלה אותה מתוך המחסור.
- בסבלו של אדם, הקב"ה מדקדק שלא יהא יותר מן הנצרך, והיפוכו של דבר בטובתו.
- שיעבוד רצון האדם לערכיו, אינו הוכחה לשלמותו. סדר עמידתם הוא שקובע זאת.
- אם היו יודעים העשירים למה הם עשירים, הם היו רודפים אחר העניים כל חייהם.

הקדמה לספר הזוהר – רבי יהודה לייב הלוי אשלג זצוללה"ה.

מז) וכאמור שבפרצוף הנפש, שקנה האדם בכח העסק בתורה ומצות שלא בכונה כבר מלובשת שם נקודה מאור הרוח. ובהתחזק האדם לעסוק בתורה ומצות בכונה הרצויה, הולך ומטהר את החלק הצומח מבחי' רצון לקבל שבו, ובשיעור הזה הוא הולך ובונה את הנקודה דרוח לבחינת פרצוף, שע"י רמ"ח מצות עשה בכונה, מתפשטת הנקודה ברמ"ח אבריה הרוחניים. וע"י קיום שס"ה מצות לא תעשה, מתפשטת הנקודה בשס"ה גידיה. וכשנשלמת בתרי"ג האברים כולם, היא עולה ומלבשת את ספירת התפארת שבעולם העשיה הרוחני, המעבירה לו מא"ס ב"ה, אור יותר חשוב, הנק' אור הרוח, שהוא מכוון לפי טהרת חלק הצומח שבגוף האדם. וכל פרטי דומם צומח וחי שבעולם עשיה המתיחסים לקומת התפארת מסייעים לפרצוף הרוח של האדם לקבל האורות מספירת התפארת בכל השלמות, על דרך שנתבאר לעיל באור הנפש, ע"ש ומכונה משום זה, צומח דקדושה, וכן טבע הארתו כערך צומח הגשמי, שנתבאר לעיל, שכבר יש לו שינוי תנועה הניכרים בכל פרט ופרט שבו לפי

עצמו, כן אור הצומח הרוחני כבר כחו גדול, להאיר בדרכים מיוחדים לכל אבר ואבר מתרי"ג האברים שבפרצוף הרוח וכל אחד מהם מראה כח הפעולה המיוחד לאותו האבר. גם עם יציאת פרצוף הרוח יצאה עמו נקודה של המדרגה העליונה ממנו דהיינו נקודה של אור הנשמה. שהיא מתלבשת בפנימיותו.

עץ החיים - פירוש הסולם על הזוהר חדש, כי תצא דף רע"ח ע"ב.

(ד) ר' יוסי ב"ר וכו': ר' יוסי ב"ר יהודה, קם יום אחד בבוקר, ראה כל אלו העופות שהיו מעופפות, ויונה אחת הלכה אחריהם. קם על רגליו ואמר, יונה, יונה הנאמנת, מימי המבול, הצורה של העם הקדוש כי ישראל נקראים יונה, לך יפה לך נאה, לך ועשי לי שליחות אחת לבן יוחאי, במקום שהוא שם.

מאמר הבטחות ונחמות שבקללות דמשנה תורה
(א) רבי שמעון בן יוחאי וכו': רשב"י הלך לו וברח למדבר לוד, ונחבא במערה אחת, הוא ורבי אלעזר בנו. קרה להם גס, ויצא להם חרוב אחד ומעיין מים אחד. אכלו מאותו החרוב, ושתו מאותם המים. ואליהו ז"ל, היה בא אליהם ב' פעמים בכל יום, ולימד אותם. ואיש לא ידע מהם.

(ב) יומא חד הווי וכו': יום אחד היו שואלים החברים בבית המדרש, נאמרו, קללות שבתורת כהנים, הם כנגד בית ראשון. קללות שבמשנה תורה, הם כנגד בית שני והגלות האחרונה והנה בקללות שבתורת כהנים, יש בהן הבטחות ואהבת הקב"ה לישראל, שכתוב, וזכרתי את בריתי יעקב וגו'. וכתוב, ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם וגו'. והקללות שבמשנה תורה, אין בהן הבטחות, ואין בהן נחמה כלל, כמו שכתוב בקללות הראשונות. ולא היו יודעים לישוב את זה.

(ג) קם רבי יהודה וכו': קם ר"י בר אלעאי ואמר, אוי על חסרונו של בר יוחאי, שחסר לנו, ואין מי שיודע ממנו. ואם היו יודעים אין רשות לגלותו.

(ה) אסתחרא ההוא שפנינא וכו': היונה סובבה וקמה לפניו. כתב מכתב אחד, ואמר מה שאמר. והיונה קמה ולקחה המכתב בפיה, והלכה לר"ש, ושמה המכתב בכנפיה. הסתכל ר"ש באותו המכתב, ובכה, הוא ור' אלעזר בנו. ואמר, בוכה אני על שנפרשתי מן החברים, ואני בוכה, על דברים אלו שאינם נגלים להם. מה יעשו הדורות האחרונים אם יסתכלו בזה.

(ו) אדהכי אתא אליהו וכו': בתוך כך בא אליהו ז"ל. ראה שבכה. אמר, בשליחות אחרת הייתי מוכן עתה, ושלחני הקב"ה לשכך את דמעתיך. אהה רבי, אהה רבי, לא היה צריך עתה לגלות דברים אלו לצדיקים.

אביעה חידות מני קדם

חידון לפרשת "עזרא" (עזרא פרקים ז-י) מקבילה ל-כי תבא על פי חיבורו של הבח"ה דוד צברדלינג ז"ל.

ד. מה עם הכסף הביאו
כל מי שהתגדבו

א. איך המלך זקרא
שבמלך בזמן עזרא

ה. אלה ראשי העולים
ואיך זקרא זכרון היחוסים

ב. מהיכן עלה עזרא
ואיתו הגולה

ג. איך בארמית זקראים הפקידים
שבמצות המלך לעזרא עוזרים

לתגובות, הקדשות והערות: or.david.way@gmail.com

פתרונות לגליון הקודם אגרה, בעל טעם, גבריא, דכרניא, היכלא די בירושלם, והסב לב מלך אשור

מוקדש להצלחת: עדי בת שושנה נעמי, נאור מאיר בן אסתר ורעייתו, אוריאל בן אלישבע חפצי ורעייתו, ניצן בן אלונה, אריאלה אילת בת אילנה, בתיה בת עופרה, לרפואת חיים דב בן ציפורה, גבריא בן אלישבע חפצי, לזרע בר קיימא: יפית חיה בת יהודית, חיים חי בן אבלין יהודית, ולרפואת כלל חולי עמו ישראל. לקבלת העלון בדוא"ל נא לשלוח לכתובת: guy.zwerdling@gmail.com

שבת שלום